

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010012
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010012.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

V. Q.,

nar.XX.XX.XXXX v C., trvale bytom M. S. XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/3/2020 zo dňa 01.07.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný V. Q. odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. k/, l/, n/, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 2, ods. 3, 41 ods. 1 a 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 1000 (jedentisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Výrok o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostáva týmto zrušením nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou bol obžalovaný V. Q. uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) a g) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v období od 07.29 hod. dňa 08.08.2019 do 00.16 hod. dňa 13.10.2019 v Bánovciach nad Bebravou po tom, čo mu jeho zamestnávateľ R. E. AV E. odovzdal motorové vozidlo značky Fiat Ducatto EČV: A spolu s platobnou tankovacou kartou Eurowag č. XXX XXX XXXX XXX XX, ktorej vlastníkom je R. E. na účely tankovania motorovej nafty výlučne do prideleného motorového vozidla, na čerpacej stanici REAL-K s. r. o., prevádzka Svinná č. XXX a na čerpacej stanici Dali Oil, Veľké Bierovce č. XXX v čase poruchy prideleného motorového vozidla značky Fiat Ducatto EČV: A kedy mu bolo pridelené iné motorové vozidlo s inou tankovacou kartou, pôvodnú tankovaciu kartu Eurowag č. XXX XXX XXXX XXX XX poškodenému nevrátil a použil ju na úhradu motorovej nafty spolu v objeme 577,61 litrov, ktorú následne predával rôznym osobám za cenu 0,80 € za liter alebo rôznym osobám priamo natankoval motorovú naftu do ich motorových vozidiel, za ktorú

zaplatil tankovacou kartou Eurowag č. XXX XXX XXXX XXX XX, čím R. E. spôsobil škodu vo výške 585,82 €, hoci bol dňa 24.05.2019 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bola uložená pokuta v blokovom konaní vo výške 30 €.

Bol za to odsúdený podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 1 Tr. zákona a s prihladnutím na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), n) Tr. zákona a § 37 písm. h), m) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní štrnásť mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodeného R. E. AV CHOCINA so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, Trenčianska cesta 1794/58A IČO: 11745690 odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným ihneď po jeho vyhlásení napadol obžalovaný. V dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že v rozsudku nie sú zohľadnené všetky aspekty prichádzajúce do úvahy pri ukladaní trestu. Z rozsudku nie sú zrejmé všetky myšlienky sudcu, ktoré ho viedli k uloženiu trestu odňatia slobody v danej výške. Z výpovedí vyplynulo, že obžalovaný si v podstate započítal nevyplatenú mzdu, ktorú mu bol poškodený dlžný. Bolo tu potrebné zvážiť aj § 10 ods. 2 Tr.zák. Je preto neprijateľné, aby páchatel pri takto bagatelnom trestnom čine bol odsúdený. Ak súd však dospel k záveru, že išlo o trestný čin, mal prihliadať na všetky okolnosti, prihliadal iba na recidívu u obžalovaného a nie na nepatrnú závažnosť skutku. Súd mal zvažovať inú formu trestu, pričom sa odklonil od svojej rozhodovacej praxe a vymenoval konania, kde došlo k podmiennečnému odloženiu výkonu trestu odňatia slobody. Súd tiež nevzal v dostatočnej miere do úvahy argumenty obhajoby, že obžalovaný si napriek koronavírusu udržal zamestnanie, z práce získava prostriedky nielen na svoju obživu, ale aj na obživu sestry a jej dieťaťa, či matky, ktorá je z dôvodu zdravotného stavu na dôchodku. K naplneniu výchovného účelu trestu u obžalovaného môže dôjsť nielen jeho pobytom v ústave na výkon trestu. Nepodmiennečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému považujú za neprimerane prísny. Navrhujú priznať mu aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú pod § 36 písm. h/ Tr.zák. a vypustiť priťažujúcu okolnosť pod § 37 písm. m/ Tr.zák. a zvážiť alternatívny trest, či už peňažný, alebo trest povinnej práce za uloženia povinností a obmedzení. Navrhol zrušiť rozsudok a zmeniť trest odňatia slobody, alebo vec vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila prokurátorka, ktorá uviedla, že je absurdné ak obhajca obžalovaného považuje skutok naplňajúci všetky znaky trestného činu za civilný delikt. Právny poriadok SR neopravňuje nikoho započítavať svoju splatnú pohľadávku páchaním trestnej činnosti. Trestný čin obžalovaného nevykazoval znaky nepatrnej závažnosti. Ak súd uloží trest odňatia slobody nie je jeho povinnosťou odôvodňovať, prečo neuložil alternatívny trest. Javí sa tiež za bezpredmetné, že obžalovaný sa už po skutku napravil, pracuje a prispieva na výživu členom svojej rodiny a matke. Okolnosti, ktoré nastali u obžalovaného po spáchaní trestného činu nemôžu byť dôvodom na zmenu druhu a výmery trestu odvolacím súdom. Obžalovaný bol doposiaľ 4x súdne trestaný, pričom sa v dvoch prípadoch hľadá, akoby nebol odsúdený. V súlade s § 49 ods. 2 Tr. zák. nie je prípustné uložiť obžalovanému iný ako nepodmiennečný trest odňatia slobody. Súd prvého stupňa správne svoje rozhodnutie odôvodnil. Správne obžalovanému priznal aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Nebezpečnosť konania obžalovaného bola zvýšená tým, že sa v krátkom časovom odstupe dopustil rovnakého trestného činu. Taktiež mu už v minulosti bol uložený alternatívny trest, avšak ani tento ho neprevychoval k vedeniu riadneho života, teda nesplnil svoj výchovný cieľ, preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril poškodený R. E., ktorý uviedol, že obhajoba obžalovaného je založená na klamstvách. On ako zamestnávateľ svojim zamestnancom mzdu riadne vyplácal. S výkonom práce obžalovaného nebol spokojný. Obžalovaný je podľa neho nezodpovedný, nespoľahlivý, nedochvilný a naviac zlodej. Ak by mal obžalovaný zamestnávateľa, odporúča vyjadrenie tohto zamestnávateľa.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný uviedol, že momentálne má stále zamestnanie, zo svojho príjmu živí sestru s dieťaťom aj matku na dôchodku. Predložil lekárske správy preukazujúce nepriaznivý zdravotný stav matky, výšku jej priznaného dôchodku, aj pozitívnu správu od svojho zamestnávateľa, kde je hodnotený ako veľmi pracovitý a organizačne schopný pracovník. Na svojom odvolaní zotrval. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné.

Odvolačný súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktorý týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je podané včas, oprávnenou osobou, a je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola obžalovaným vytkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K výroku o vine je potrebné uviesť, že hoci čiastočne odvolanie obžalovaného smerovalo aj k posúdeniu skutku, obžalovaný dal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine a súd toto prijal, preto predmetom preskúmania rozhodnutia odvolacím súdom mohol byť iba výrok o treste.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa síce správne poukázal na to, že obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil opakovane, napriek predchádzajúcemu odsúdeniu za rovnaký trestný čin a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, avšak celkové okolnosti skutku a osobu obžalovaného pri výmere trestu súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil.

V prvom rade nemožno súhlasiť s argumentmi prokurátorky uvedenými v jej vyjadrení, nakoľko v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V ďalšom treba poukázať na to, že prinajmenšom spôsob spáchania trestného činu obžalovaným vyvolal aj otázky o správnosti právnej kvalifikácie činu, kedy skutok hraničil s trestným činom sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zák., resp. podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák., kde trestné sadzby v oboch prípadoch sú až na dva roky, teda nižšie ako pri trestnom čine podľa § 219 ods. 1 Tr.zák., pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným. Obžalovaný však dal vyhlásenie o vine, uvedené skutočnosti preto zostávajú len v rovine úvah. Krajský súd pri posudzovaní trestu však bral komplexne do úvahy aj všetky skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania trestného činu.

Následok trestného činu bol obžalovaným odstránený pretože zaplatil poškodenému škodu v celom rozsahu. Pohnútkou obžalovaného bolo zabezpečiť svoju rodinu, keďže v danom čase ešte nemal vyplatenú mzdu od zamestnávateľa. Tu treba vziať do úvahy aj to, že poškodený sám vo svojej výpovedi uviedol, že po skončení pracovného pomeru obžalovaný riadne odovzdal tak služobný telefón, navigáciu aj tankovaciu kartu z nového vozidla, pričom sám poškodený priznal, že na tankovaciu kartu z ďalšieho vozidla zabudol. Teda na tejto trestnej činnosti má bezpochyby určitý podiel aj konanie poškodeného, ktorý ohľadom svojho vlastníctva jednal s nedostatkom obozretnosti a starostlivosti o svoj majetok.

Okolnosti skutku, ako na ne poukázal obžalovaný boli také, že išlo situáciu kedy nemal vyplatenú mzdu zo strany poškodeného, pričom zdôraznil, že bol v núdzi, pretože na príjem obžalovaného sú odkázaní jeho rodinní príslušníci /sestra s dieťaťom aj matka/. Škoda poškodenému bola obžalovaným v celom rozsahu uhradená a obžalovaný mal snahu aj poškodenému sa ospravedlniť, čo však poškodený odmietol. Z oboznámenej správy od súčasného zamestnávateľa obžalovaného bolo zistené, že je zamestnávateľom hodnotený veľmi kladne ako vzorný pracovník plniaci si svoje povinnosti. Navyše zaplatením škody v celom rozsahu si obžalovaný vytvoril ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zák. a teda pomer poľahčujúcich okolností u neho prevažoval.

S poukazom na uvedené skutočnosti sa potom súdom prvého stupňa obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia javil krajskému súdu ako neprimerane prísny.

Krajský súd dospel k záveru, že k náprave a prevýchove obžalovaného bude postačovať aj trest peňažný vo výmere 1.000,- Eur, spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. Takýto trest umožní obžalovanému udržať si zamestnanie, a teda aj stály príjem, a podľa svojich možností pomáhať aj svojej rodine.

Vzhľadom na zaplatenú škodu v celom rozsahu krajský súd musel obžalovanému priznať aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. k/ Tr. zák. Zvýšením pomeru poľahčujúcich okolností sa upravila trestná sadzba podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. na jeden rok až tri roky a osem mesiacov.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby, preto nemožno súhlasiť ani s argumentom prokurátorky o bezpredmetnosti toho, akým spôsobom žije obžalovaný po spáchaní trestného činu, resp. aké okolnosti u neho po trestnom čine nastali. Zákon v tomto ustanovení naopak vyslovene súdu ukladá skúmať ako trest postihne rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby, a v ustanovení § 34 ods. 4 Tr.zák. zákon súdu ukladá posúdiť komplexne aj osobu páchatel'a, vrátane možností jeho nápravy.

Obžalovaný súdu predložil lekárske správy preukazujúce zlý zdravotný stav jeho matky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti ako aj nízku výmeru Sociálnou poisťovňou jej priznaného dôchodku. Zároveň uviedol, že sa stará o maloleté dieťa svojej sestry, na ktoré biologický otec neplatí výživné, čo vypovedá však o náprave obžalovaného a v podstatnej miere svedčí v prospech ukladania alternatívneho trestu.

K prokurátorkou namietanému ustanoveniu § 49 ods. 2 Tr. zák. je potrebné uviesť, že zákon nevyklučuje uloženie alternatívneho trestu v prípadoch, kedy sa páchatel' dopustí trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, je však potrebné starostlivo zvažovať pre akú trestnú činnosť bol páchatel' odsúdený, s ohľadom na všetky okolnosti skutku, osobu obžalovaného, ako aj kritéria na ukladanie trestov uvedené v § 34 Tr. zák.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti preto krajský súd zrušil celý výrok o treste a uložil obžalovanému peňažný trest. Takýto trest zodpovedá všetkým kritériám na ukladanie trestov uvedeným v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák., aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Trest zároveň zohľadňuje osobu obžalovaného, charakter menej závažnej trestnej činnosti kladenej mu za vinu, a je plne spôsobilý zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Takto uložený trest zodpovedá aj okolnostiam skutku, či následnému postoju obžalovanému k svojej trestnej činnosti, ktorý ju priznal, úprimne oľutoval a poškodenému škodu uhradil v celom rozsahu, pričom riadne pracuje, stará sa o svoju rodinu.

Z vyššie popísaných dôvodov odvolací súd vyhovel odvolaniu obžalovaného, zrušil výrok o treste, a uložil mu peňažný trest tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.